

talarpub@gmail.com

تالار

talarbrahui

talarbrahui

talarbrahui

+92 81 827824

پتہ خاک: 8

نہاد: 10 روپے

20-26 نومبر 2021ء

سال: 18

تاک: 44

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

جاج 'بلوچ تاریخ کی قدیم شخصیت' نا جاج اس

(محبوب شاہ)

انشائیہ: قلم پردرد

(ڈاکٹر سعید تسم)

3 میکوپنہ

ناول: بزمش ناباتیک (ششمیکویشخ) ا

عبدالرحیم زام

ورنا گل: بے خود

(سنگت آجو)

4 میکوپنہ

پٹ وپول: 'اصطلاحات نثر'

(غفور جان ساسولی)

حوال: رخشان ادبی کاروان ناچار میکوہفتی مشاعرہ

(نوری دہوار پنجگوری)

5 میکوپنہ

پٹ وپول: براہوئی خلقی شاعری ٹی لوز آ تامڈی

(حمید عزیز آبادی) (2)

6 میکوپنہ

اشتہار

7 میکوپنہ

شاعر آ تارج آک: علی احمد شاد (برج قوس)

(شاپین بارانزی)

ورنا گل: تموک آپن آک..... اف اڑیک

(ظفر بلوچ)

8 میکوپنہ

اشتہار

ہفتئی

All About #Brahui

کوئٹہ

تالاری

براہوئی نابابت
براہوئی ٹی

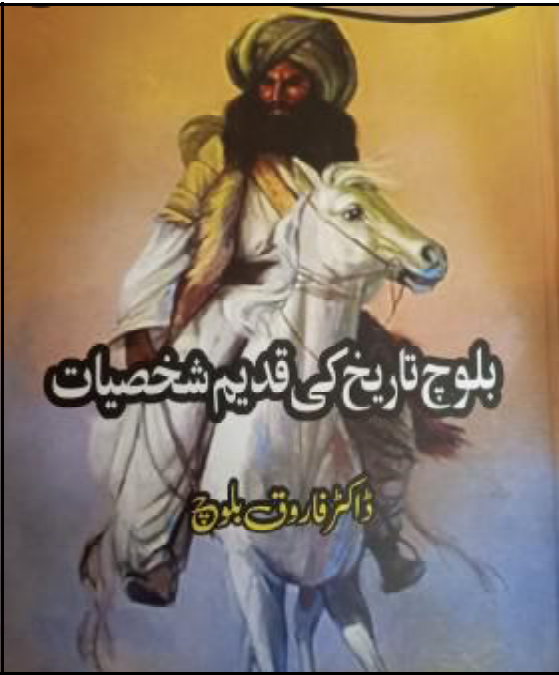
بولی تاگم مفنگ نا خام خیالی

(شوگال)

بولی تاچنگ نا حوال آک ہر سال برساکارہ، ولے براہوئی بولی نا نوشت وخوان تون تعلقدار آتا اسہ بھلوکچ اس داہیت آتون امناکپک، اوک داہیت آباورکننگ کن تیارافس کہ 'بولیک ہم مرک خنگ کیرہ' داہیت منہ سال مست نیپال اٹ چنگ ناگڈیکوڈنگ آسلوک زبان اس پیداوارکنگاس، ہمو رپورٹ نارداٹ نیپال اٹ پانگلوک 'کوسنڈا' بولی ع پاروک ء بیرہ اسہ نیارٹی اس سلیوسس، ہرانپن گیانی سینس۔ وٹخین اٹ اولسانیات ناچاہندار آتیکن ریسرچ نا سرحال اس جوڑمسوس، ولے 75 سال نادانیاڑی گیانی مایاسین ء داگرتی نس کہ اوناہادہ بیرہ ٹی آبولی مدامی کن چنگ ناخوک آسرمنے۔ وٹخین اٹ داگرتی چچ آدنیا نا بولی ناغخوار تے ہم گھیر کرینے۔ لسانیات ناچاہندار آک گرتی درشان کریر کہ اگ کوسنڈا بولی چٹا توٹخین اٹ انسانی میرات نا اسہ بھاز اہم ء بئج اس چنگ۔ بولی تاچنگ نابابت مدام پانگ انگ ء کہ اگ بولی سے نا پاروک آتے اوقتا چندا نا بولی ٹی تعلیم تنکتو یا بولی تے اہیت تنکتو توٹخین اٹ کوسنڈا غانبار ایلونوز روزیر دست بولیک ہم چنگ نا

خلیس ناگرتی تے مون ترور۔ ہندن اگہ نا کر آہنگے تو داڑے ہم بولی تاہابت چچ ء فکر وپام اس ساڑی اف، وحالیت دادے کہ براہوئی زبان نا اسہ 'سینئر پانگلوک نوشتوک اس داہد اسکان ہم پارے کہ 'براہوئی زبان ء دا سوب آن ہم چچ ء خلیس اس گھیر کننگ کپک، کہ سندھ انا براہوئی پاروک اسہ بندغ اس 'سانس' نا کتاب اس 'سندھی' ٹی مٹ کرینے۔ 'ٹخین اٹ دا 'لاجک' عقل آن پیش ء ہیت اسے۔ اٹنے کہ دا کاریم آن سندھی ء فائدہ مریک، براہوئی زبان ء آخا۔ راستگی دادے کہ نظام نانزوری نا سوب آن دا جاگہ ناکل ہمو بولیک ہرافتے کاٹم خواجی اف، یا اوقتا خواجہ خاک بیرہ جنڈی فائدہ غاتے کن جعفرہ، ہمو زبان تے مرک انا خلیس ٹخین اٹ مون ترور ارے۔

ہینکارو شوکار عبدالحمید قلات پرنٹرز ٹیل روڈ کوسنڈا غان ہینک کرسا 302
فیئر 1 یونیورسل پبلیکیشن جٹا روڈ کوسنڈا غان تالان کرے

ہرا کہ نانا تاریخ و مومن کرینے۔ ولے بے شرفی ناظم و سلگ۔ مدام غلامی نا بے شعور اک وخت اس ہندا غلامی نا نشئی جوڑ مریک۔ ہندا نشہ است و ملی ٹی ہندا وڑ تالان مریک کہ وار وارا آدوشہ نا کوڈاٹ دودیرہ وار وارا ڈنگ انا گواچی مریرہ، اگہ قوم انا لایخ بندرغ اس ہمو ننگ بے بند کے تو دماولیک پوسکن و نشہ اسے نارنداٹ پوسکن و ننگ اسے نا پٹ و پول اس سرگڑدان مریرہ۔ وخت وخت اس قوم انا تاریخ و آسودہ انگا متبر آتا متبریں بندرغ و فریشان کیک، بندرغ سوچنگ آ بیوس مریک، کہ تینا متبر آتا کوڈا آتیاں ترنگ کرؤن؟ بدر آتا توپ آتا باغان بچون؟ ہمو تم ملی ٹی نواب گوہر خان، نورا میدنگل، خان محمد و علی دوست انبار ہزارا شہید اک تو قک و زغم اتون اورمون اسلوک خنگرہ۔ (برجاء)

اسہ زمانہ اسے آن وطن تادازیل آک لٹ و پل کرسا، غریب آ وطن تا وسیلہ غانا رنداٹ کوزہ گیری، تہذیب و ثقافت آتے لتاز نا گواچی کرینو۔ ہندا زور وارا آک جاگہ اس تینا کلچر و تینا تہذیب و زور اٹ چٹی کیرہ۔ تو جاگہ اس نا کلچر و تہذیب و پرغسا تینا رسم و رواج نا دستار و نازی آباریم اس جوڑ کیرہ۔ نمون منگ نامون اٹ نا وطن نا مش تا تارلتے نادر نارنگ اٹ رنگ اترہ، وخت اس ملی ٹی سوچ جیہاٹ کیک، تہذیب و کلچر رسم و رواج زبیا غا مومن و بدر آ تہذیب و کلچر نا ہنار سننے شرک؟ ودا ہنار نا خون آ زیل تے تو ننگ کن تینا کلچر و تہذیب سننے بے وس خنگلک۔ اگہ داراست و تومی آن تہذیب و کلچر نا زبیا نا رکھ و است آن کھنکے، اوداراست و است اٹ جاگہ تنگے کہ ہمازا ننگ ملک اک داہری آ خرما و اونا دتری اڈان تے جین آ میٹ تے ڈنگ آن کس بچنگ کتے؟ داڑے اسہ وار وادا سوچ اسے ناغل است و بے جیرت کیک کہ مظلوم آ قوم اک تینا زور و آ نسل و ظالم آ لشکر نا خلنگ پنگ ناویل آتیاں بچنگ کرؤن؟ ڈکھ آتیاں پرزند و وخت اس آسودہ گدریفور؟ خوشی و امن شون و شر حالی نا زندا نا تھ ہر مظلوم قوم انا تاریخ آ مومن و لپ اسے۔ مظلوم آ تیبی باشعور آ تو ک مدام تحقیق کیرہ، کہ داہرا مومن انگا خوش ک

جاچ

”بلوچ تاریخ کی قدیم شخصیت“ نا جاچ اس

ننت دوتاچٹ آتے کشنگ سخت و کاریم اسے، وخت اس است اٹ تینائی نا خواست وک، ولے دا ہم راست و ہرا تم پوسکن آ خیال آک

دلیل آک ایسر مریرہ۔ ہستین ترپ ہلیک ولے کسر خنگ، نوشکار ہندا گمر اٹ مین ہلیک کہ اودے خمین نا بیدہ بنوک وچک اس دوس، ہرا تم گمر نا لکی

.....محبوب شاہ

است انا تہی ترک کیرہ، توخن تا ملنگ تون پھل آتا کچاری پاش کیک۔ پھل آتا گند کشنگ نا جس و ہلنگ تون زبیا وطن نا زبیا شاد آتا بنگ نا گمان مریک۔ ملی نا ہندا ننگ درگ و دریشہ غاک ملنگسا کیرہ۔ دازبانا تالان متنگ تون تاریخ نا پٹ و پول نا سفر اٹ نوشکار نوشت نا عشق اٹ بے سدھ مرسا تینا ویل وڈکھ وروڑا نا تھن سوری تے گیرام کیک۔ پٹ و پول ہم ”پل صراط“ نا کسر آبار و، اگہ دا ذاتی قبا کی، تینائی گری، روایت پسندی نا خلق اٹ پاسینگا توپٹ و پول نا زبیل تینے تینٹ پاہو ترسا خوک کیک۔ اونا کسر کنگ۔ اونا

اونا ملی ٹی ددیگا تومی کنت مریک۔ است انا درگہ بند مریک۔ اگہ راست و راستی ٹی اڑنگ اس خنے تو بے چٹی اودے کیک۔ گنوگ آتیا ہار او سرگڑدان بے وس مریک۔ راست انا لاڈی نارنداٹ سرخلنگ واپتی آ کسر اٹ وخت و راست انا گودی اودے کتی کیک، ولے وخت اس اوڑان مُر زپک۔ ولے نوشکار عشق انا آزمونہ غاتیا امنا کیک۔ پوسکن آ خیال آتا کلنگ اٹ متکن آڈی تا بھرم و خنسا تینا شوقی آ تخلیق نا نیل اٹ گوہنگوگ آ تاریخ نا کھڈو کوڈا آتے پر کیک۔ دا خواری نا بھرم و علمی بولی ٹی تاریخ

انشائیہ

قلم پرورد

تاریخ نا ظالم آ فیصلہ دادے کہ خس بے خبر اس، ہموخ سکون اٹی اس شعور خنگ نا قیمت اس انسان ادا کیک۔ دا قیمت تینا زندا نا خوشی تا قربانی و۔ پوسکن آ علم نفسیات نا بانی ڈاکٹر فریڈ ہرا تم انسان نا مچ نفسیات و ہبہ مس تو اونا سکون ہنا۔ پارہ کہ ڈاکٹر فریڈ زندانا زبان منگ و مرک انا خلیس نا مچ عمر شکارس۔

اسہ خربنی اس زندا نا دا ہم ارے کہ انسان و پرغنگ تخلیق کار جوڑ کیک۔ اسہ تصور نا زبیا غا فونو نا پداٹی اسہ پنوک و داستان اس مریک۔ پارہ کہ ہر داغ اسہ نشان اس اٹک۔ ہر نشان نا پداٹی اسہ داستان اس مریک۔ دنیا نا شاہکار انگا تخلیق آتا پداٹی پنوک آ آڑسندہ

ناک ضرور اریر۔ (ای خواپر ولدا ہم کنا مومن آ مننو بریک) دن کہ مننو نا بارو اٹ پی و اٹرمیڈیٹ اٹی مسہ وار فیل مس۔ مننو زندگی نا خربنی و ہماز خوک آن خنا۔ ولدا زندا نا خربنی و ہندا وڈ تخلیقی رنگ تے کہ تینے ہم دا خا خرابی ہشا و دانا زراب و خوک اسکان ہم سر کرے۔

وخت انا اسہ جراس ہندا دے کہ تخلیق کار نا مقدر اٹی وار وار پننگ کھوک جہالت نا شیخ اسے۔ ولے بھلو سکون اس ارے۔ ای ہرا تم قلدکار و تخلیق کار

..... ڈاکٹر سعید تبسم

زندہ تھانے۔ ہر اسہ زمانہ نا لکھ آ کامیاب آ انسان آتے دولت مند و آسودہ غاتے اینوکس تپک۔ یونان و اینوا گرن یات کیند تو نئے بزرگ پادری تابارواٹ، نئے دولت مند یونانی، نئے طاقتور آتا بارواٹ، یونان و اگہ نن یات کیند تو سقراط، افلاطون، ارسطو نا دانش و قلم نا بارواٹ، ہر زمانہ ناروشنائی اونا طاقت و دولت اٹی اف۔ بلکہ اونا دانش نا اسکول آ تیبی ارے۔ ہراڑے

پاک کہ ”میرا نا شعر آک نشتر و۔ او شعر بوک آ و محسوس مفک، کہ اونا است کاٹ مریک۔ اسہ دم اتون شعر است و کپ کیک۔ وادنا معہ مومن آبریک۔“ میرا نا زندا نا کرب اونا شعر تیبی مدامی کن بندس ہنا۔ ہندا دے زندا نا خربنی کہ درد و نوشہ کنگ کن اول دژد اتون زند و گدری فونی تمک۔ وار وارا وانا شخصیت نا پننگ اونا مقدر جوڑ مریک۔ فارسی نا پنی آ شاعر انوری نا شعر و کہ آسمان آن ہر بلہ شیف منگ آن مست انوری نا آرا نا ارقک، ولدا تاریخ نا کل آن بھلا جبر ہندا دے کہ ہر تخلیق کار تینا زمانہ ٹی اسہ ناکام و بے کار و بندرغ اس ارے۔

قلم بیرہ سیاہی اٹ لکھک، ہرا تم اسکان دژد آتیاں پرمت۔

ہمو زمانہ نا فونو تخلیق مریک۔ میر تقی میر نا بارواٹ ڈاکٹر جمیل جالبی ختم منے۔ ولے دا پین ہیبت اسے کہ تاریخ اینو ہم ہندا نامراد آ انسان آتے

ششہیکو بیچ

موبی نابازار

(i).....

شام تدمے ن تدمے حال بد حال کل
تدبیر تے، ولے جیرانی ناگپ ہوم
مس کہ ہرکس ۽ تینا مون تچ ہرنے
اسٹ اس دن ۽ الو کہ پاسے کہ سبب
اسکان خاچوت۔

فیروز پارے انت امر.....!

داسہ کل تینا ہوش ساٹی بتر تونت خترہ
کہ ہراو کہ درونا نندارہ کس اوڑان پچپ
اوکل پین جاگہ اسے آٹو اوڈاڑے اسہ
بھلوش کش اسے سچ کاٹم تاتنگ اف
فیروز یا خدا کرسا بڑا ہرا تو ہندائی
پارے..... خلک تے خدا۔
شیردل..... انتے استاد خلک تے خدا۔
فیروز پارے..... بڑو ہرا یو اسیکا۔
کل بڑا ہرا تو انت خترہ آسمان
ناجاگہ غادخل نا آسمان ہراکان بس ایلو
دا انت کہ۔

تدو اس کہ ہدآن تا تدمے تو اوڈاڑے

چا کر ہلسا پارے..... دا ہرا جاگہ؟

بندخ اسیکا دافنے خوڑت ہرا

پارے..... نے خبراف دیو آتا شارانا

بھلا بازار ۽ دا "موبی نابازار..... نم

ہراکان ہسرنے؟

چا کر دو ۽ تے یلہ کرے..... تو او ہم

ورندی آن بیدس سرہلک۔

فیروز..... دخت آ او پھور سنے

ہراڑے سر کریر، سچ پہہ متنگ افٹ درو

ہراڑے کسن اینو دا بازار..... ہراڑان

ہندن گمان بریک مش اسے نا تھی ۽۔

مہران..... گمان انت دا بھلوعا اسے

کنے تو ہندن لگک۔

شیردل..... آن کنے ہم۔

اسٹ اس پین سیاہ مونی اس بھلوٹو کری

اس دوئی ہدآن تا تدمے پارے..... دا

غار ۽ دیو آک جوڑ کریر "مسہ درانا دیو"

آک ہرا دا بازار نا مالک نا حکم اسٹ کریر

تے۔

فیروز..... دا دلبر ۽ ہراوڑا نا بندخ زند

اسٹ خفت ای۔

ناول

بڑوش ناباتیک

..... عبدالرحیم زام

"سوز ہائل" آن مونی
"چا کر" واونا سنگت آتا سفر

فیروز..... ای اول نے آجیران اٹ کہ
نی امرنا ہمراہ مس۔
سلطان..... البیو مسلمان ۽ انتے تنگ
کیرے تے، داڑے شغل شرابہ غان
بیدس ننے داکان پیشن متنگ کن کسر
اس پٹوئی ۽، اسٹ تو ہر نیمہ غا ماما
مونیک ۽، اسہ ناوڑا نا بندخ اس مرے
کہ آگہ ہیبت اس خیرین مس تونت دو
اسٹ ہم اوڑان خلائی مرے۔
چا کر..... پین کسراف نن تون وڑا ناوڑ
اسیٹ دا بازار نا مالک آنتے سر کروئی
مریک ننے، انتے کہ دا مخلوق پیرہ
تجارت اسٹ لگوک ۽ ننے کسر ہوما مالک
آن دوہنگ یک۔
دے چا ہے ہرا ہرا کسرتیان راہی کسر،
اوکل ہندا ہیبت آتیت کسر کہ توار توار
اس تالان مس..... ساہت اسیٹ
دافنے گھیر کریر، و ہمو بندخ نا اشارہ
اسٹ ہرادے اولی وار چا کر اسٹ حوال
کریر۔
گھیر آن پد بھلو بھلو آہن نا پچرہ ایڈر
کل ۽ تارا ارا بندخ آ پچرہ اسٹ کریر،
بیدس چا کر آن، ہرا جتا مس، پچرہ
غایتی ڈوئی آنا بھلو پاٹ خلوک کس، تو
منہ سیاہ بدن بتر، دافنے بڈ کریر و راہی
مسر..... داسہ مہران و شیردل اسہ پچرہ
اسٹ کسر، ہندن فیروز و سلطان اسہ
جاگہ کسر..... چا کر نا پچرہ کل آن مونی

اٹی ۽ تاگڑا بڈ راہی ۽۔
سلطان..... خبراف ہرا وخت انا بازار
اسے ننے ای موبی نا پین ۽ بنگٹ ننے
اونا بازار نا۔ ولے امر کہ ارے بازار
اسے عجیب ۽، نم اسہ گڑا سے آ غور
کریرے داڑے خیسن ہندن عام ۽ کہ
ہراسٹ ناخ دوئی خیسن ناہت آک
شاغوک ۽ کبھی تا تو کاٹم نا تاج ہم خیسن
نا۔
فیروز..... جوان انا ہب اسٹ مخا
شیردل جانی آ۔
شیردل جانی..... ای نے آجیران اٹ
استاد نم دا پچا ۽ ہمراہ کریرے۔
۽ بھلو خیری اسیٹ ڈکن۔
شیردل جانی..... انتے واخیر ۽۔
مہران..... نی ہم اڈو دیار آن کم افیس
ہمو سیاہ مونی نے ہم دپ..... بڑو بڑو
اُس بوٹ آکاٹم تون اوار۔
شیردل جانی مہران نا خلگ کن دو ۽
بڑو کرے تو مہران چسپانی اسٹ چا کر
سلطان نیام آ مونی سرہلک۔
فیروز..... جوان انا ہب اسٹ مخا
شیردل جانی آ۔
شیردل جانی..... ای نے آجیران اٹ
استاد نم دا پچا ۽ ہمراہ کریرے۔
اٹی ۽ تاگڑا بڈ راہی ۽۔
سلطان..... خبراف ہرا وخت انا بازار
اسے ننے ای موبی نا پین ۽ بنگٹ ننے
اونا بازار نا۔ ولے امر کہ ارے بازار
اسے عجیب ۽، نم اسہ گڑا سے آ غور
کریرے داڑے خیسن ہندن عام ۽ کہ
ہراسٹ ناخ دوئی خیسن ناہت آک
شاغوک ۽ کبھی تا تو کاٹم نا تاج ہم خیسن
نا۔
فیروز..... جوان انا ہب اسٹ مخا
شیردل جانی آ۔
شیردل جانی..... ای نے آجیران اٹ
استاد نم دا پچا ۽ ہمراہ کریرے۔

بے خود

..... سنگت آجو

بے خود پیری کریکہ تین تون الو، پٹ
آک تے جک، ریش بھلن۔ ہندن
سہب انا ختی مونی انکا چا ۽ تنگا کہ پیش
تھا کہ۔ ولدا چار سچ گھنٹہ غان پد پداراغا
بسکہ ہرکس خنا کہ تے یا تو اوڈال پاریکہ
یا تو گنوک یا موالی، ولے اوکس آن
اسٹ اسٹ کتو کہ۔ کل انا ہیبت آتے دا
خف آن بنگلہ اے خف آن کشا کہ۔
اودے سانس کہ دازی آن سینگا کل وختی
۽، اصل زینائی تینا ۽۔

اودا ہیبت ۽ پہہ مسوس کہ دنیاٹی آگہ
سر سہی دوئی کروئی ۽ تو شعور نا کسر ۽
بندخ پلے۔

دا وخت اسٹ او بھلو ڈکھ خناس لمہ
باوہ ہم بیزا کسر، ایلمک ہم ہیبت ہیبت آ

مسکہ، ولے دا اسدے مہر رسول آدافتا

مذمت ۽ کتوس، بیدس ملا بی ایس او

آن۔ اللہ بخشے تے، یکا ہر اتم دعا

خواہسکہ پاریکہ اللہ مخلوق نا انت ڈکھ

ویل ۽، او فنے مرکہ، انت اسٹ کہ مخلوق نا

دشن اریکل ۽ تا کو کر، او پاریکہ اللہ

جان! دشمن تے وس تھیس۔ دا نا زنداٹ

اسہ ملا راست پانگ آن خلنو کہ او پیرہ

ملا بی ایس اوکس۔

یکا راج اسٹ مروک آ ہیبت وگپ آک

اوڑکن اسہ ویل اس مرسا ہنارہ۔

دافغان رنگ نا بھاز وس کریکہ، ولے

پوک مسرہ، ہر پوسکن آدے شعور اسٹ

بروک آگڑا اک اوڑکن عذاب کسر، یکا

خدا ۽ لیلا و کرکہ، مولا کسنے دافغان خلاص

کرکنا اسٹ ۽ دلا سہایت۔ او تینا اسٹ

۽ تلی تنگ خواہسکہ، ہر اتم بھاز تنگا کہ، تو

آرام کریکہ۔ ولدا پاریکہ کہ ہرا کہ

ریلیکس یک او امر خراب ۽؟

☆☆☆☆

زی آ ہیبت گپ کر مسر، مخلوق بے گوا

اسکرین رائٹنگ: (Screen)

.....غفور جان ساسولی

Writing)

اسکرین رائٹنگ ء ”مسودہ نگاری“

(Script Writing) ہم پاننگ -

فلم وی وی نا پروگرام یا ویڈیو کی کم تے

کن نوشتہ مروک آ مسودہ (اسکرپٹ)

ء اسکرین رائٹنگ پارہ - تخلیقی نوشتہ و

فن و ہنر نا دنیا ئی مسودہ نگاری بناوای

اہمیت تنگ -

اوڑدہ مریرہ -

نثری کسہ:

وجہ تسمیہ:

(Chante Fable)

(Reason for naming)

وجہ تسمیہ عربی نالوز اسے، ہرانا لغوی معنہ

پن تنگ نا سوب ء - یعنی وجہ، سوب و

تسمیہ پن تنگ نا رداث درشان

مریک -

ء دا ہونتری آ کسہ ء ہرائی نظم آک

پٹ و پول

68

”اصطلاحات نثر“

دا شیخ ائی نثرانا ہمو اصطلاح یا خاص و ژاٹ ہمولوز آک ہرا کہ ہر ادب ائی مدام بکار بریرہ، اوقاد رستی راستی ناسہ کوششت اس کنگانے۔ داد رستی راستی ئی نثرانا صنف و اوڑتون گنڈوک ایلو اصطلاح تنون اواراوار افسانوی وغیر افسانوی ادب ہم اوڑدہی کنگو ء۔ ادب نا پڑ آہرا ادبی نظریہ غاک اریر، اوفتے ایلو شیخ ائی درستی راستی کنگانے۔ (غفور جان ساسولی)

inherent/ Innate

(By God)

وہی :- Given or Bestowed, وہی عربی نالوز اسے، ہرانا لغوی معنہ

عطاء کروک، تروک و بشوک ء۔ شیول فرانسسی لوز Vulgar آن اصطلاحی معنہ ئی ہمون یا ہنر ہرا کہ اللہ ہلنگانے، ہرا ہنداوی و ژاٹ لاطینی لوز جل جلالہ نا کنڈ آن کس اسے عطاء Cavilla خان پیش تمانے، ودانا لغوی کنگانے۔ او وہی پاننگ - یعنی ہمو لائی ہرا اللہ جل جلالہ نا کنڈ آن کنگانے۔

اسہ نظریہ اسے نارداث کہ ودی متنگ نا وخت آ انسان ائی کہی لائیگ قدرتی وژ اٹ ساڑی مریرہ، ہرائتے انسان تینا وہی انانست اٹ درشان کرسا کیک - وہی عمل ائی کمال نا خاص ء کڑد اس مقک - ولے دا ئی مہارت و سگ ء فنی شون تنگ آن گڑاسے پین زیات گچین

وہی مٹ جوڑ کنگ مریک - ادب نا پڑ آ ہمو دروشم نگاری کہ ہرادے و شیول: Cheville سچانا نادرہ ء پاش کے۔

غزل

جاوید عیان

نم محفل آت ہم نا خوشبو ء پاتویرے اوندائی کارو کٹ جگنو ء پاتویرے مس مختصر کہانی دا شام سہب تما نم خیال اسے ناتینا موضوع ء پاتویرے ای مرک زندکیوہ پارے چمن نا بلبل نم تو کنا چمن نا نابو ء پاتویرے بسس بیگسائی خلکس ہناس شیفی نم لاڈلا کنا دا چوچو ء پاتویرے جاوید عیان اینو واقعی گلہ تو کینہ نم خلق آنا کنا دا با بو ء پاتویرے

حوال اس ریگا نئے تک و توار زمین کنگ یا آسمان آ ہنار اسحاق حسرت چنگوری نما یات یات اٹ خدا یات بریک کروک آ نما ہر وفا یات بریک نوری دہوار چنگوری درپدر نی کرلیں زندگی مس تباہ دا کنا زند انا ہر گھڑی مس تباہ سعید راقم انت انصاف مسنے داڑے انت شریعت نا داڑے ہیبت آک ء انوریزب چنگوری دے خنا زار ائی وا شفاء مسنے بے وفا کسک بے وفا مسنے ماجد عقیل نما دژد آک نن تون جٹ کرینو ننا دا است ء تو سر پٹ کرینو ☆☆☆☆☆

حوال

رخشان ادبی کاروان نا چار میکو ہفتی مشاعرہ

چڑھ شوخی چڑھ سینگار ضروری ء مکہ اونا دیوانہ مرے شار ضروری ء مکہ شمس شمش عشق انا بقا کن نم دلربا ء ٹنگو موت انا سزا مرے بے وفا ء ٹنگو قمر انجم دردے کن نن سہائے توستن زندا سے زندہ ہنشان توستن باہل باقر ہنٹ عشق ائی نا بے زیب مسٹ بے قدرنت تاکہ پازیب مسٹ تاجل میر او کئے آ بٹک مون ائی کسکئے خن تیشی چاودہ تے است ائی کسکئے آصف جوہر گنوک نا ہائل مرید مسٹ نئے مرس نئے دید مسٹ ساجد زیب چنگوری غیر اسے تون نی محوس انت اس کروس وا کنا است ء ہشوس انت اس کروس غفار آفتاب چنگوری براہوئی زبان ء بلوچی زبان ء خنوسک مدامی ننا دا تران ء صدام رضا چنگوری نے خناتن گڑا نن غزل لکھنہ

.....نوری دہوار چنگوری

پاک نما زندائی برکت شاعے، نما زندہ متنگ نن کن گچ اسے۔ کریم اسیر چنگوری کل سنگت آتا منت ء ہر فسا پارے نئے بھاز خوشی مس کہ کل سنگت آک تینا گچین آکلام آتیاں نئے فیض تر۔ ان شاء اللہ اومیت کینہ مون مستی ہم کل سنگت آک مشاعرہ غامبیش شیخ بلور۔ اسہ وار پدا تینا و رخشان ادبی کاروان چنگور نا کل باسک آتا کنڈ آن کل سنگت آتا منت ء ہر فوہ۔

مشاعرہ ئی رخشان ادبی کاروان نا باسک آتیاں ہیدس پیشن نا سنگت آک ہم شیخ بلکر، وتینا گچین آکلام آتے ہنسا سنگت آتیاں داد ہلکر۔ مشاعرہ ئی دا سنگت آک کلام ہنفر: کریم اسیر چنگوری دید خن تا نا بیہرہ دوا مسنے دے خنا زار ائی وا شفاء مسنے صدف بلوچ تانی بسک خولجہ جہان ائی داشان نئے ملا اونا خواری و تکلیف آن ایمان نئے ملا نبی بخش انجم

رخشان ادبی کاروان چنگور نا ڈس ایپ گروپ ائی چار میکو مشاعرہ اڈ تنگ۔ مشاعرہ نا خاص انگا مہمان براہوئی زبان نا پنی آ شاعر ماجد عقیل کس۔ مشاعرہ نا شوکار کریم اسیر چنگوری کس۔ مشاعرہ نا بنا تلاوت کلام پاک آن مس۔ ہرانا بخاوری ء حافظ عابد ملک سورابی دوئی کرے۔

مشاعرہ نا خاص انگا مہمان ماجد عقیل تران کرسا پارے کہ دا رخشان ادبی کاروان نا سنگت آتا مرے نئے دا شرف ء ہنشا، او پارے کہ ہر امر آتے نن نے آن خنتگ ائی اُن خدا چاک ننا است بھاز خوش مریک۔ براہوئی زبان کن اینو پگہ نا ورناک بھاز کاریم کنگ ائی ء۔ براہوئی زبان نالوسی آبولی ء ننا نما کل انازی آفرض ء نن تینا زبان کن تینا زبان ء مونی دنگ کن ہروخت ہر جاگہ نا جہد و کوششت کین۔ او پارے کہ اسہ انگریز پولکار اسے نا پانگ ء کہ اگہ بندغ دنیا ئی پن کتو کسک تو چاس او بندغ ودی ہم متنے۔ ملک داد قلاتی اسہ اوغان اس کس، ولے او بس براہوئی زبان و ادب کن کاریم کرے، پن کٹا، دا۔ کان اونا پن زندہ ء۔ براہوئی ادب نا جہتی او او لیکو صاحب کتاب ہم پاننگ، اینو ورناک بھاز جوان تینا بولی ء مومن آدنگ ائی ء۔

گڈسرا ئی مشاعرہ نا شوکار کریم اسیر چنگوری خاص انگا مہمان ماجد عقیل نا منت ء ہرنے و پارے کہ بھاز گچین ء ہیبت کرلیں، است بھاز خوش مس، اللہ

براہوئی ادب نا پڑ آ بھلو پن اسے نا خواجہ حمید عزیز آبادی نا کتاب ”جگ جواب“ راہشون ادبی دیوان نا کنڈ آن شینک مسنے۔ مارکیٹ آن دوئی متنگ کیک

دشمن نایح آسندهی تفر تہف دشمن و مولانا دفر (منگلی، 16)	موقع، وس طاقت، چنگ	دفر
زیبا کنا خواہا پرین خلکن تابھا ز مسرخرین (منگلی، 19)	ڈہی	پرین
شوری ناپونوس وڑی سبت کن خلکن ن گڑی (منگلی، 20)	سُن، غیر آباد	وڑی
گل آن چندی سربر پاٹ اس نت تے تے گور برے (منگلی، 20)	ہموہیٹ یا میٹل ہرانا خٹک چنگ مریر	چندی
لگار کرے جوان جوان بل اٹ زراہنا گزگ و جل اٹ (منگلی، 22)	پل۔ لگار نازند، کبیر، نشان ☆	پل گزرگ
مال و تے خوانین چتر دشمن بُت اٹی ستر (منگلی، 23)	چاب، چمنی، خری	چتر
دے ہنادیگر آن اڑا گل آن کنے پھل جان وڑا (منگلی، 24)	دزنگ	اڑا/اڑانگ
گر بام آہیٹ کر بیٹ ٹنگ کن نخل امرین آتے تخرے کرغنه بزگل (منگلی، 30)	اسپیدہ رنگ۔ دے تک آن مہالو، سہور آن پد دوکارچ، ہیٹ میل کرغوکا کچی	گر بام امرین
کاس تے تم تخرے ایلیم کن خوانا پٹر اس جوڑ کینہ رخت اکن جز انا (منگلی، 31)	میٹل انا خام اٹکا کاس آن جوڑ مروک ء اسہ چتراس	چتر
کنزور دخت اسے کاٹم ناچیر اسے جاگہ اس شابو تم بیوس ء ایڑھ اسے (منگلی، 37)	اسہ درخت اس ہرانا پن آک چیر گن مریرہ۔ دادرخت نا پن و دخت انا نیاڑیک گھارہ ویرائی اوار کریرہ، کاٹم مشنگ آن پد پتہ نام آنار تینا کاٹم آخلگرہ، ہراڑان پداوتینا کاٹم ء سرنڈ کتوسہ۔ دا عمل ء ساس ہم پارہ۔	کنزور
ای خیرات مرپوہ گوری مرپوہ دو تے کن تا تمل بلپوہ (منگلی، 40)	دُوخوار۔ اسہ بہت اس	تامل
ناگا و نا نچیر جی جی کیوہ نا زلف آتا زنجیر ء (منگلی، 41)	جھالاوان اٹ اسہ سچ اسے ناپن	ناگاؤ
بڑیک تاچر نسر گدان ناتولوک ہڑدوسرا بڑھ نسر (منگلی، 42)	جو کہ نی آباشت ہرائی کاس یا پمہ نا جاگہ غاچ آتے ہم خوندی کریرہ، ہرا کہ جو کہ کن ہم کاریم تسکہ۔	بڑی
دیر ء واہانا کنا ماہ لچ سنگت اس ساہانا (منگلی، 44)	نہر، شاخ، دریا ب	واہ
لیت آک خلوک ء ناخوک آتخوک ء دیر کن نی پالیکو خلیسہ (منگلی، 47)	کاس انا دسک ہرا گونفنی ٹی کاریم ایٹک	لیت
لخ انا نا چمکلی جانزہ تھوٹ بسٹ تو کلی (منگلی، 49)	لخ انا اسہ بار، اسہ بہت اس	چمکلی
دیر ء پائے دم سر دوستی شتر ء گوٹا اٹکا ہمسرنا (منگلی، 49)	دم سر متنگ یک اسہ علاقہ اسے ناپن مرے۔ خلقی شاعری ٹی دم سر نالوز چندی جاگہ غا تا ساڑی ء۔	دم سر
دیر ء گنج کنا دم سر گوازی گنج کنا ہم سرنا (منگلی، 56)		
لوک مستی آن ہو دیک سنگت ء خمیرہ اُست کنا رود کیک (منگلی، 51)	☆ موٹل دھوں	☆ رود

(برجاء)

(2)

پٹ و پول

براہوئی خلقی شاعری ٹی لوز آتامڈی

..... جمید عزیز آبادی

نوشتکار براہوئی زبان ناپڑ آپٹ و پول نارداٹ اسہ بھلوپن
اسے ناخواجہ ء، دا پٹ و پول اٹی او براہوئی زبان نالوز آتے
خوندی کنگ ناکوشت اس کرینے، ہراقط و ارچلیٹنگ: شوکار

ای لوز چولہ کنگ نارداٹ اسہ گوٹہ ء کوشت اسے نابنا ء کرینٹ، ہرا کہ براہوئی خلقی شاعری تے ٹی پانگانو، ہرا براہوئی ناپٹ و
پولی براہوئی خلقی شاعری ناکتاب آتے ٹی خوندی ء۔ دا کاریم ء داسوب آن مونیا تگ ناگیک کرینٹ کہ براہوئی خلقی شاعری ء
سر پند متنگ تون اوار براہوئی زبان نامکن آلوڑ آتامعہ ہم خوندی مرے۔ ہرا کہ بروک آوخت اٹی ہم لوز بلدنا سور دیاب اٹ
اوار مریر۔ کنا است خواہی دادے براہوئی خلقی ادب ناکتاب آتے ٹی غلطی ناچ ء گنجائش اس مف۔ اونا سوب دادے کہ براہوئی
زبان ناقدا مت اونا خلقی ادب اٹی خوندی ء اگہ اسہ لوز اس غلط پیدا وارس تو لوز تینا دروشم ء گم گار کیک، ہمولوز بروک آگلزادہ
غانیان آخنتی اودیم مریک۔ ای ہرا براہوئی خلقی شاعری ناپٹ و پولی کتاب آتے دا بابت خواناٹ، تو لوز چ کنگ نادے تیشی
چندی لوز آک پروف ردی ناگواچی خنزگارہ، واہم ای شاعری ناٹھو ناڈیک ء ہر سا اودے اصل معنہ تنگ ناکوشت کرینٹ۔

یاتی: شیفکو ہرا لوز آتامون اٹ استار خلوک ء، اوقامعہ غا تا پٹ و پول کن فیلڈ ورک نا گرج ء جمید عزیز آبادی

لوز	معنہ	خلقی شاعری
ترمپ	پڑی پڑی۔ قطرہ قطرہ	ترمپ ترمپ نوڈاک کہ شزرہ رحمت ء خواجہ نا اوشترہ (منگلی، 46)
ژنگ	ہمو گوٹو روک کہ سچ انا نت تے ٹی تفوک مریرہ۔ ہرا تم کہ سچ تینا گام تے ہر فک چک تو ژنگ آک تو رخلیرہ۔ شوشنگ ہمولوڑ ء پارہ کہ سچ آن لڑوچ مریرہ	سچ آک بولان اٹ تظار ء ژنگ و شوشنگ آتون اوار ء (منگلی، 51)
ریہ	قطار، چر، رد، لائن، پدم پد	ہر سینگ کنا پدا اراغا ریہ ء گدا تک تظار آ (منگلی، 51)
☆ یک تنگی	☆	توش ء شیشے پیش پندی انٹے ہنپنہ یک تنگی 5 (منگلی، 52)
وٹ	پہناد۔ اسہ رہ، کنڈ	مال ء خوافسہ وٹ اٹ پوسی ء چنڈ سہ لٹ اٹ (منگلی، 52)
کیر گوا کیر کو	ہرانا اسہ وڑاس، ہمو ہرانا رنگ گیاوان ناکپوت آنبار مرے، عبدالرحمن براہوئی ناپٹ و پول نارداٹ کیر کو نوشتہ منے۔ متنگ کیک کہ پروف ناروی اس مرو	اللہ اتو ء دا پرتے۔ جی کنا کیر کو مرتے (منگلی، 53)
جو	سچ انا ہر۔	باریم کرینے جڑتے
جلب	جلب ہمو ہیٹ یا میٹل ہرا ہرام اسے آتوگر	کرینے جلپ اوجوتے (منگلی، 53)
بھا گیا	بھا گیا۔ مال دار، ہراڑتون ہیٹ و میٹل بے پایان مرے۔	گر تے تفت سد و پتجا ء بھا گیا استو رنجاء (منگلی، 53)
رنجا	رنجا۔ ڈکھ و گڑنی کروک آ	
اوٹ	مورچ، منگر، محفوظ	ہفت تا خٹکر ہر باہر ء اوٹ کرینے دا پڑ ء (منگلی، 54)
کتی	اشارہ کنگ	خساگد ء کتی کرے اُست ء نٹھتی کرے (منگلی، 16)

محکمہ کھیل و یوتھ آفئیرز

بلوچستان یوتھ پالیسی 2021

33 سپورٹس کمپلیکس

61 فٹبال گراؤنڈز

12 منی سپورٹس کمپلیکس

کوئٹہ میں 06 سپورٹس کمپلیکس

گڈانی پیچ گیمز

زیارت گوادر میں یوتھ ہاسٹلز

ہاکی، فٹبال، کرکٹ، ٹیبل ٹینس

کوئٹہ میں سکول آف اکیڈمی

اسکول آف سک باکسنگ، کے بڑے ایونٹس کا انعقاد

محکمہ اطلاعات | حکومت بلوچستان

MG NO.10-10-11-2021

www.dpr.gov.pk.

@dpr_gob

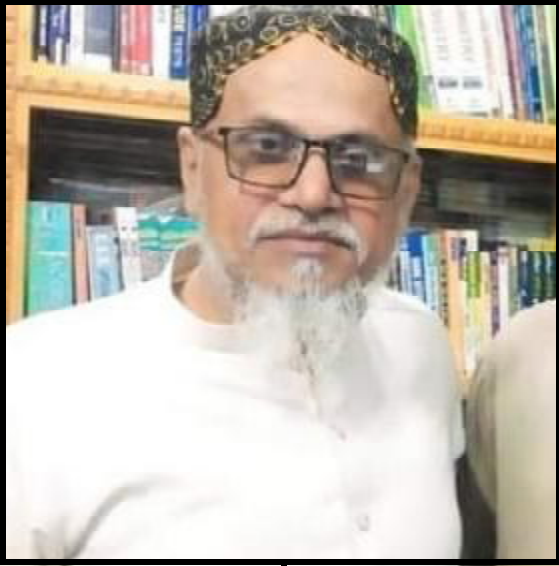

dpr.gob

@dgpr.balochistan

براہوئی زبان نا شاعر ادیب آتابرج ڈاکٹر علی احمد شاد (برج قوس)

ڈاکٹر علی احمد شاد براہوئی (20 دسمبر 1964) ناودی دے عدد ”2“ ء۔
نومرالوجی نا چاہوک آک پارہ کہ ہرکس
ناودی دے ئی عدد ”2“ مس تو دا بندغ
مہربان، کمکارمریک۔ اونا لہجہ ئی شائستگی
مریک اوتینا فرض ء جوان چاہک، بے
باورحالیست آتا نمائندگی ء کیک۔ برام
آن پدیتینا کارو کڑدائی پین گچنی انگ
کیک۔ نومرالوجسٹ آک دا ہم پارہ
کہ ودی دے ئی عدد ”2“ والا بندغ
برام آن مُست یا برام کپنگ نا وڑائی

(یاتی: براہوئی زبان نا شاعر و ادیب آتابرج آتے چاہنگ کن اسہ سلسلہ اس برج ء۔ اوقتا برج، ودی دے ئی عدد و مرکب عدد نا چاہنگ آن پد اوقتا شخصیت، عیب انا تندی وستی ء معلوم کرسا خوانوک آتے معلوم کرئنگے۔ ہر اسٹ آن دا اومیت کنگ ہم المی اف کہ داروریرہ اودے دوست برے۔ واہم کس اس اگہ تینا برج ء معلوم کنگ یا تینا خوانوک آتے معلومدار کرئنگ تون است خواہی تنگ تو تینا پین وودی دے ئی تاریخ، و اسہ فوٹو اس ہم دانمبر 0315-4211666 آہیں ایم ایس یو ایس کے۔ منت وار)

..... بشاہین بارانزئی

بلوک برج آک ”ثور، سرطان“، عددی حرف ”ف“، منطقہ البروج ”9“، ودی دے ئی عدد ”2“، لائف پاتھ عدد ”7“، مرکب عدد ”30“ فطری گچین کاری ”جذباتی“ ء۔

ڈاکٹر علی احمد شاد ناودی دے (20 دسمبر 1964) و برج ”قوس“ ء۔ فلکیات نا چاہندار آک دا برج انا بارواٹ پارہ کہ دا برج والا بندغ نامرغ انسان آتینا بار، طاقت بلی آنا بریک۔ ذہین، شریف، ایلوفا کمکارمریک۔ زندائی مدام متحرک مریک، موجدائی نا وخت آ سبل و سواد ء اولیت ایٹک۔ یکا اسہ جاگہ مرے تو بیمارمریک، سبل و سوادائی اودے جانجوڑی دو بریک۔ راست

پاروک، ایماندارمریک، دروغ آن نفرت کیک۔ دوستی ئی ہر کج اسکان وفاداری نا کوشت کیک۔ خود اعتمادی ئی تینا مٹ تیٹ ء۔ ہر وڑا نا مکل آتے

رومانوی ویل آتا گواچی منگ کیک۔ مہر و مریت نامعاملہ ئی بھلوڈ کھ تنگ۔ اردونا بھلا دادیب مولوی عبدالحق، اردونا پنی آفسانہ نگار سعادت حسین منٹو، اردو نا پنی آادیب احمد ندیم قاسمی و مسکوہی ڈکٹیٹر جنرل پرویز مشرف ناودی دے ئی عدد ”2“ ء۔

ڈاکٹر علی احمد شاد نا لائف پاتھ عدد ”7“ ء۔
رومانوی ویل آتا گواچی منگ کیک۔ مہر و مریت نامعاملہ ئی بھلوڈ کھ تنگ۔ اردونا بھلا دادیب مولوی عبدالحق، اردونا پنی آفسانہ نگار سعادت حسین منٹو، اردو نا پنی آادیب احمد ندیم قاسمی و مسکوہی ڈکٹیٹر جنرل پرویز مشرف ناودی دے ئی عدد ”2“ ء۔

ڈاکٹر علی احمد شاد ناودی دے (20 دسمبر 1964) و برج ”قوس“ ء۔ فلکیات نا چاہندار آک دا برج انا بارواٹ پارہ کہ دا برج والا بندغ نامرغ انسان آتینا بار، طاقت بلی آنا بریک۔ ذہین، شریف، ایلوفا کمکارمریک۔ زندائی مدام متحرک مریک، موجدائی نا وخت آ سبل و سواد ء اولیت ایٹک۔ یکا اسہ جاگہ مرے تو بیمارمریک، سبل و سوادائی اودے جانجوڑی دو بریک۔ راست

غزل
کریم اسیر
پنجگوری

نیازی لیڈی ڈیانا نا لائف پاتھ عدد ہم ”7“، کس۔
ڈاکٹر علی احمد شاد نا مرکب عدد ”30“ ء۔

دا کنا خن تیان بس و تر نی بتوس ای کریٹ انتظار ساہ جعفر نی بتوس ای کروٹ پا امر ساہ کنا بس خوشی مسک ای سفا در پردر نی بتوس نی ہراس نی خناس ممکن آشار انا ہو غفے و ن کسے بام و در نی بتوس وں کریٹ نی متوس ہج کنا زندگی است ائی ننگہ نا قدر نی بتوس ہو غفے دا کنا بے وی ہر کس ء ہو غسا دن ہنا ہر بشر نی بتوس پہہ متوس نی کریم ہج اسیر پہہ متوس ننگہ مہر انا دا کس نی بتوس

غزل
سراج شین
قلات

دا اسہ موافق عدد اسے۔ نومرالوجی نا چاہندار آتا رداٹ مرکب عدد ”30“ والا بندغ انت کہ کریم اس کے تینا اُست انا ہب اٹ خواری کیک تو اودے اوئی سرسہی ضرور وئی مریک۔ ڈاکٹر علی احمد شاد نا فطری گچین کاری ”جذباتی“ ء۔ اونا پین نا حرف آک دا وڑائی ء۔ جذباتی ”S,B,R,I“، ذہنی ”H,A,A“، وجدائی ”U“، جسمانی ”D“ ء۔ جذباتی اثر نا خواجہ بندغ آک تینا خواہنداری ء مومن ائی تحسائینا زندگانی نا فیصلہ غائے کیرہ، جذباتی اثر نا فطری گچین کاری ئی فنکارانہ آگہی ساڑی ء۔
علی احمد شاد نا فطری گچین کاری ”جذباتی“ ء۔

نئے کہ بھلن نئے کہ امیر مرے پیرہ انسان ائی ضمیر مرے انت کرو ڈیہہ اکن ہمو ورنہ ہرا کہ زلف انا اسیر مرے ہمو نا جوش و تر انت کرو ہرا نا رخ تیٹ کہ دیر مرے ہرس بیوسی ء تے اے وخت آ خن چوہ کس اکن زہیر مرے مٹین احساس مرے انسان اٹ بادشاہ یا کہ او پتخیر مرے

اودے نور ایفہ، نم کن ہرنہ، او نم کن ہرنہ، بخ انا دا بھلا شام، ہمو شام انا تارمی، ہمو گلی تا چچی، ہمو بے وی، ہمو کس انا نئے تنگ نئے توار ہمو شام ہم زن گلی ئی نے کن ہو غفہ نے یات کینہ، نم تے شہدہ، نم کن ہرنہ، ہمو پھل اتون بے دادن کرین کشکان صنم ء تسن تے، او وڈہ اٹ نن خن تے پالفہ تینے مجرم تگنہ، نم کن ہرنہ نم کن ہرنہ۔

☆☆☆☆☆

تموک آپن آک..... اف اٹریسک

پدغم لازم ء، ہر غم آن پد خوشی لازم ء، اینو اگہ زور آن پگہ نن ہم طاقت تخنہ، پگہ نادے وائن خزن مرینہ پگہ وائن زیب اس نماگشن ائی اتیہ، او اؤن تو نمایاں آک سلرہ، نن و پرک نم کن خن تے تفہ، نما کسر آخن تے تخنہ، او او نم کن ہرنہ، پرک است بیٹنے،

کیو، مچے چرک ء دروئی اتیو، مچے پین وخت او فتنہ، دا غوغو ء تا کس خنے ہس پاپے کن تون اسہ کسہ اس پانگ ء، کسے ہم بیدار کنگ ء۔ دا پانگ ء، ہر عروج آ زوال لازم ء، ہر شام آن پد سہب لازم ء، ہر خوشی آن

..... ظفر بلوچ
انت ارمان اسے ئی تمنگ ء، انت وڑا اسے ئی درخت آن کنگ ء، انت خواہک اوقتا وڑا آتے تین تون بٹو، مچے سیدو ایوتو، مچے اوقتون جو، مچے گیرام کیوتے، مچے بخ ء منت

غزل
صدام رضا

ہر مغر خام انا تیار اقل ہر خدا نا ارا مزار اقل پٹ تھہ ہر اومیت نی داڑے کلر ء ملک دا ڈغار اقل دے ائی او تنا اسٹ ء دیرہ دیر ء دا ٹول ائی اوار اقل بندغ ء ہر امر ڈلا بندغ داخہ پیکن ہرک نہار اقل خین ء لال و جواہر ء ہر جا انت انا ڈیہہ ائی کشار اقل بلکہ چونڈنگ ء نے اسہ جا اس اے وطن است ء دا قرار اقل گام گام آ رضاء خنا دھوکہ وا ہمو سادہ ء ہشار اقل

خسرہ اور روپیلا
سے بچاؤ کی قومی مہم

15 سے 27 نومبر 2021ء

9 ماہ سے 15 سال

تک کے تمام بچوں کو خسرہ اور روپیلا
سے بچاؤ کا حفاظتی ٹیکہ ضرور لگائیں۔
خسرہ اور روپیلا سے بچاؤ کی قومی مہم کی
کامیابی بچوں کے بہترین مستقبل کی ضمانت ہے۔
والدین اپنے بچوں کو خسرہ اور روپیلا سے بچاؤ
کے لئے محکمہ صحت کی خصوصی ٹیموں سے بھرپور تعاون کریں۔

MG NO.09-10-11-2021

محکمہ اطلاعات | حکومت بلوچستان

www.dpr.gob.pk @dpr_gob dpr.gob @dgpr.balochistan